

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí ve věci 1569/2016/DR o odmítnutí Evropské komise poskytnout plný přístup k e-mailu, který obdržela od jedné IT společnosti v průběhu přípravy směrnice o jmenné evidenci cestujících (PNR)

Rozhodnutí

Případ 1569/2016/DR - **Otevřeno dne** 28/10/2016 - **Rozhodnutí ze dne** 19/12/2017 -
Dotčené orgány Evropská komise (Nebyl zjištěn nesprávný úřední postup) | Evropská komise (Vyřešeno orgánem) |

Stěžovatelka, poslankyně Evropského parlamentu, uvedla, že Evropská komise ji neprávem zamítla udělit plný přístup k e-mailu, který obdržela od jedné IT společnosti v průběhu vypracovávání návrhu směrnice o jmenné evidenci cestujících (PNR). Byl poskytnut pouze částečný přístup. Stěžovatelka také tvrdila, že Komise jí neumožnila požádat o přezkoumání rozhodnutí, kterým byl zamítnut plný přístup k e-mailu, což se ukázalo jako relevantní až po získání částečného přístupu, ovšem v okamžiku podání původní žádosti o přístup to relevantní nebylo.

Veřejná ochránkyně práv požádala Komisi, zda by nepřehodnotila své zamítnutí zveřejnit celou větu, kterou upravila. Komise nakonec souhlasila se zveřejněním původního znění ve větším rozsahu, ale ne se zveřejněním celé věty. Veřejná ochránkyně práv rozhodla, že Komise podnikla přiměřené kroky, aby tomuto bodu stížnosti vyhověla.

V druhém bodě veřejná ochránkyně práv dospěla k závěru, že ze strany Komise nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu.

Skutečnosti předcházející stížnosti

1. Stěžovatel, poslanec Evropského parlamentu, chtěl informace o kontaktech, které měla Evropská komise se soukromými IT společnostmi při přípravě svého návrhu směrnice EU o

jmenné evidenci cestujících (PNR) [1]. Za tímto účelem požádala podle nařízení EU o přístupu k dokumentům (nařízení č. 1049/2001) [2] o „*veškeré dokumenty Komise odpovídající schůzkám a lobbistickým kontaktům komisařů a úředníků Komise s (...) společnostmi specializovanými na zřizování a vedení systémů jmenné evidence cestujících (PNR) a/nebo předběžných informací o cestujících (API) od roku 2010 do současnosti*“.

2. Komise po odstranění osobních údajů [3] poskytla částečný přístup ke třem dopisům mezi ní a společností a ke dvěma zprávám o setkáních se zúčastněnými stranami z odvětví organizovaných ředitelstvím Komise pro migraci a vnitřní věci (GŘ HOME).

3. Stěžovatel požádal o přezkum [4] rozhodnutí Komise a poukázal na to, že Komise nezjistila žádné e-maily, které by spadaly do oblasti působnosti žádosti.

4. Po obnoveném cíleném vyhledávání e-mailů identifikovala Komise dalších 19 dokumentů spadajících do oblasti působnosti žádosti stěžovatele, konkrétně e-maily vyměňované mezi GŘ HOME a řadou společností. Po konzultaci s autory některých e-mailů [5] a po provedení vlastního přezkumu poskytla Komise široký částečný přístup k nově zjištěným dokumentům, s výhradou odstranění osobních a obchodně citlivých údajů.

5. U jednoho konkrétního e-mailu ze dne 9. února 2015, který zaslala IT společnost zaměstnanci GŘ HOME, Komise část obsahu upravila. Upravená věta ve zveřejněném e-mailu zní takto: „Nedávno *jsme podepsali dohodu o poskytnutí* [upravené]“. Komise tvrdila, že úprava byla odůvodněna na základě výjimky pro ochranu obchodních zájmů v nařízení č. 1049/2001 [6].

6. Komise vysvětlila, že „*skryté části odkazují na zákazníky*“ této společnosti „*a na její kontakty*“. Domnívala se, že „*tato informace má skutečně obchodní hodnotu, zejména v kontextu hospodářské soutěže, v níž několik podniků soutěží o zakázku*“, a že její zveřejnění by ohrozilo „*obchodní zájmy společnosti, pokud jde o její klienty a její obchodní strategii, které mají zásadní význam pro její obchodní operace*“.

7. Komise prověřila, zda existuje veřejný zájem na zveřejnění, který by mohl převážit nad obchodními zájmy chráněnými výjimkou, a odůvodnila zveřejnění úplného e-mailu. Komise uvedla, že stěžovatelka ve své žádosti o přezkum žádný takový veřejný zájem nezjistila a ani Komise nebyla schopna takový veřejný zájem určit. Komise proto dospěla k závěru, že „*v tomto případě je veřejnému zájmu lépe sloužit tím, že části dokumentů [...] zůstanou nezveřejňovány v souladu se zájmy chráněnými výjimkou podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001*“.

8. Dne 24. října 2016 se stěžovatel obrátil na veřejného ochránce práv.

Šetření

9. Veřejná ochránkyně práv zahájila šetření těchto otázek:

i) Komise neprávem odmítla poskytnout veřejnosti plný přístup k e-mailu, který obdržela od IT společnosti během přípravy návrhu směrnice PNR předloženého Komisí.

ii) Vzhledem k tomu, že Komise zjistila další relevantní dokumenty týkající se přezkumu, neposkytla stěžovateli příležitost požádat o další přezkum svého rozhodnutí odepřít plný přístup k dotčenému e-mailu.

10. Vyšetřovací tým veřejné ochránkyně práv provedl kontrolu spisu Komise a uspořádal dvě návazná setkání s Komisí. Veřejná ochránkyně práv se následně dotázala Komise, zda zváží zveřejnění některých skrytých informací. Komise na tuto žádost odpověděla a stěžovatel následně zaslal připomínky k odpovědi Komise.

11. Komise původně odmítla sdělit více z dotčené věty. Po opětovné konzultaci a získání souhlasu příslušné IT společnosti však Komise nakonec souhlasila se zveřejněním některých skrytých informací. Týkalo se to smluvního partnera společnosti a účelu obchodu uvedeného v již zveřejněných částech. Komise zopakovala, že zbývající nezveřejněná část této věty, která se týkala obchodní strategie společnosti, nemohla být zpřístupněna z důvodů uvedených v jejím rozhodnutí.

12. Rozhodnutí veřejného ochránce práv zohledňuje argumenty a názory předložené stranami ve všech fázích šetření.

Odmítnutí Komise poskytnout veřejnosti plný přístup k e-mailu, který obdržela během přípravy směrnice o jmenné evidenci cestujících

13. Veřejná ochránkyně práv bere na vědomí, že Komise po svém zásahu zveřejnila více částí věty, k nimž stěžovatelka požádala o plný přístup. Po nahlédnutí do dokumentu může veřejný ochránce práv potvrdit, že zbývající nezveřejněné informace souvisejí s obchodní strategií společnosti. Přijímá důvody, které Komise uvedla k odůvodnění svého názoru, že zveřejnění těchto informací by ohrozilo obchodní zájmy společnosti.

14. Veřejná ochránkyně práv se proto domnívá, že Komise podnikla odpovídající kroky k vyřešení první otázky vznesené stěžovatelem a splnila tento aspekt stížnosti, konkrétně nezpřístupnění části e-mailu.

Možnost požádat o další přezkum rozhodnutí o odepření přístupu k dokumentům

15. Stěžovatel tvrdil, že kdykoli Komise na základě žádosti o přezkum zjistí nové dokumenty a odmítne k nim úplný nebo částečný přístup, měla by žadateli poskytnout příležitost k dalšímu přezkumu svého rozhodnutí týkajícího se těchto dokumentů.

Posouzení veřejného ochránce práv

16. Nařízení č. 1049/2001 stanoví dvoufázový postup. Pokud prvotní odpověď orgánu na žádost o přístup k dokumentům nevede k úplnému zpřístupnění, má žadatel právo požádat orgán, aby svůj postoj přehodnotil [7]. Konečné stanovisko pak může být předmětem externího přezkumu ze strany Soudního dvora EU nebo veřejného ochránce práv.

17. Stejně jako v projednávané věci je možné, že orgán po přezkoumání své původní odpovědi identifikuje v rámci původní žádosti o přístup více dokumentů. Podle názoru stěžovatele by v takových případech měli mít žadatelé možnost dalšího přezkumu, pokud jde o nově zadržované dokumenty nebo části dokumentů.

18. Veřejná ochránkyně práv konstatuje, že nařízení č. 1049/2001 žádné takové ustanovení neobsahuje. Stanovisko stěžovatele je sice srozumitelné a logické, neodráží však jasná ustanovení nařízení. Dostupnost externího přezkumu, který stěžovatelka využila ve svém přístupu k veřejnému ochránci práv, poskytuje stěžovatelům příležitost napadnout odmítnutí orgánu a vyjádřit se k němu. Proces externího přezkumu vyžaduje, aby orgán odůvodnil své stanovisko, což jej implicitně vede k tomu, aby přezkoumal své rozhodnutí zadržet příslušný dokument nebo jeho část.

19. Za těchto okolností veřejná ochránkyně práv neshledává nesprávný úřední postup ze strany Komise, neboť nenabídla stěžovateli další přezkum zadržovaných částí nově nalezených dokumentů. Za jiných okolností by přiměřenost původního vyhledávání dokumentů v rámci původní žádosti podle nařízení č. 1049/2001 mohla být potenciálně předmětem stížnosti, ale v tomto případě není šetření tohoto aspektu odůvodněné.

Závěry

Na základě šetření této stížnosti ji veřejná ochránkyně práv uzavírá s následujícím závěrem:

Komise podnikla odpovídající kroky k vyřešení první otázky vznesené stěžovatelem v návaznosti na zásah veřejné ochránkyně práv.

Pokud jde o druhou otázku vznesenou stěžovatelem, nedošlo ze strany Komise k nesprávnému úřednímu postupu.

Stěžovatel a Komise budou o tomto rozhodnutí informováni.

Emily O'Reilly Evropská veřejná ochránkyně práv

Štrasburk 19. prosince 2017

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 132).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

[3] V souladu s čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001.

[4] Podáním „potvrzující žádosti“ podle nařízení č. 1049/2001.

[5] Jak vyžaduje čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001.

[6] Čl. 4 odst. 2 první odrážka.

[7] Článek 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 přiznává žadateli právo požádat o přezkum rozhodnutí orgánu podáním „potvrzující žádosti“.